DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXXVII. ZATURDAG den 13den JANUARY 1849. No. 2.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 2 January 1849.

BY besluit van Zyne Majesteit den Koning dd. 5 Augustus 1848 No. 93 zyn de navolgende door het Bestuur dezer kolonie in het jaar 1847 te Curaçao gedane benoemingen van en verleende ontslagen aan ambtenaren en officieren by de Schuttery enz. goedgekeurd, te weten :

De benoeming

van M. C. Henriquez, als Lid der Bank Directie.

„ Mr. J. Schotborgh Hz., als Auditeur militair by het Garnizoen.

„ A. J. de Veer, als klerk van den 3den rang ter Weeskamer.

„ D. W. Specht, als klerk van den 3den rang.

Het eervol ontslag

„ D. Gaerste, als Auditeur militair by het Garnizoen.

SCHUTTERY EN LANDSTORM.

De benoeming

„ W. Prince Jr., als Kapitein Kwartiermeester
„ P. I. Beaujon, als Kapitein Adjudant
„ J. Naar, als Kapitein
„ C. S. Gorsira, als Officier van Wapening en Kleeding
„ D. Jesurun Jr., „ R. P. Raven, } als 1e. Luitenants
„ J. F. Möller, „ C. L. van Eps, „ Jacob Naar, } als 2e. Luitenants
} by de Schuttery.

„ M. A. Jesurun, „ C. Gorsira, } als Kapiteins by den Landstorm.

Het eervol ontslag

„ J. E. van der Meulen, als 2e. Luitenant by de Schuttery.

En is voorts by hetzelfde besluit goedgekeurd het verleende ontslag aan M. A. Römer, als klerk van den 3den rang ter Weeskamer.

De Koloniale Secretaris a. i.,
J. SCHOTBORGH Hz.

Uit de *Royal Bermuda Gazette extra* van den 21 December jl.

ENGELAND. Er heeft eene verandering in het Ministerie plaats gehad. Lord Clarendon is in de plaats van Lord John Russell gekomen—Sir James Graham is benoemd tot Kanzelier van de Exchequer—Mr. Gladstone, Raad van Koophandel—Lord Aberdeen, Geheim Zegelbewaarder—Lord Lincoln, Raad van toezigt—Lord Hardinge, Lord Luitenant van Ierland—Mr. Cardwell, Secretaris voor Ierland—Lord Mahon en Lord Joycelan, Secretarissen by den Raad van toezigt, enz.

De vermaarde Lord Melbourne is op den 24 November overleden, en ongeveer op denzelfden tyd de Heer Charles Buller, Lid van het Parlement, vermaard wegens zyne kennis in de koloniale aangelegenheden.

ROME. De jongste berigten uit Rome bevestigen de tyding van den moord des Graven Rossi, Eerste Minister van den Kerkelyken Staat. Deze moord werd opgevolgd door eenen welgelukten volks opstand op den 16 November jl. Het volgende is een uittreksel uit de *Wilmer & Smith European Times* :

" De Heilige stad was het tooneel van een betreurenswaardig gevecht. Wy hebben reeds melding gemaakt van den afschuwelyken moord van den Heer Rossi. Het gepeupel niet tevreden met zyn slagtoffer, ging door opruijing van de Clubsen, op den 16, naar het paleis van de Quirinal, eischende het benoemen van een nieuw Ministerie en de onvermydelyke verklaring van den Oorlog, enz. Er bevond zich aldaar eene wacht van 100 man Zwitsersche troepen, die hen terug dreef. Het korps Diplomatiek verscheen dadelyk op het paleis om den Paus door hunnen zedelyken invloed te beschermen.

" Er werden pogingen gedaan om de voornaamste poorten van het paleis in brand te zetten, doch eenige geweerschoten van de Zwitsersche troepen deden het volk uiteen gaan. Korten tyd daarna echter trokken de burgers, de gendarmerie, de linie troepen en het romeinsche legioen, ten getalle van verscheidene duizend, op naar het paleis, omsingelde hetzelve en begonnen een musketten vuur tegen de vensters. De Zwitsersche troepen moesten voor de overmagt zwichten. De Secretaris van Z. H. Mgr. Palma kreeg een kogel in de borst.

"De belegeraars dwongen, door hunne ontzettende overmagt, tot onderwerping. Er werden onderhandelingen geopend, en er werd eene lyst van Ministers, bevattende de namen der hoofden des opstands aan den Paus voorgelegd, die onder het geweld van wapens en de vrees voor levens gevaar genoopt werd zich te onderwerpen aan hetgeen zy voorschreven. Het gezag van den Paus is thans eene nulliteit.

" Op den 18 werd een nieuw Ministerie gevormd met Mazarelli, President van de eerste kamer aan het hoofd—de anderen zyn : Mamianti, Sterbini, Campbello, Lunari en Serini. De Zwitsersche troepen werden weg gezonden, en de nationale gardes bezetteden de posten en het kasteel.

" De Volks klub maakt het opperbewind uit en beslist over alle zaken. De nieuwe Ministers hebben een manifest uitgevaardigd, omhuld in nietsbeduidende uitdrukkingen, waarin verklaard wordt, dat zy de kamers zullen byeen roepen.

" Terwyl deze gebeurtenissen voorvielen, is het ons bekend dat op dezen tyd een fransch leger te Civita Vecchia geland is.—Er bestaat geen twyfel dat de persoon van den Paus zich in veiligheid bevindt ; maar hoe de tusschenkomst van Frankryk opgenomen zal worden, blyft het te bezien.

" Sicilien, Napels, Sardinien en Toskanen bevinden zich in denzelfden verwarden toestand, als waarin zy sedert verscheidene maanden verkeerden. Eenige dezer staten hellen niet naar eene Grieksche, maar naar eene Socialistische en Communistische Republiek."

FRANKRYK. De opgewondenheid onder de Klubs en Werklieden in Parys was tot zoodanig eene hoogte geklommen, dat men deswege ten uiterste ongerust was en in de vrees verkeerde alle oogenblikken eene andere uitbarsting te gemoet te zien. Op onderscheidene plaatsen werden er in de open lucht volksvergaderingen gehouden, alwaar met groot geweld en onder de kreten van " Weg met Cavaignac !" " Weg met Napoleon !" " Leve Napoleon !" en luide kreten aan Barbes, Raspail, enz., over de verdiensten van den President beraadslaagd werd.

In de Place Vendome, waar Prins Louis Napoleon zyne residentie had genomen, schoolde het volk byeen, en de opgewondenheid onder het volk klom dermate, dat de Prins het raadzaam achtte het Hotel du Rhin, waar hy sedert zyne komst in Parys gehuisvest was, te verlaten en in de woning van eenen vriend digt in de nabuurschap van Parys huisvesting te zoeken.

Een bediende van den Heer Odillon Barott is vermoord geworden op de buitenplaats van dien Heer, te Bongival, naby Marley, en het gerucht liep dat het op het leven van den Heer Odillon Barott zelf, of op dat van Louis Napoleon, die zich by hem op een bezoek bevond, gemunt was. Ook dacht men dat het dieven waren, die, in de verbeelding dat het huisgezin afwezig was, er gekomen waren om te stelen.

SPANJE. Cabrera heeft eene overwinning op de troepen van de Koningin behaald.—Van Madrid wordt berigt, dat de Insurgenten, die onlangs eene kolonne der koninklyke troepen verslagen hebben, door Cabrera aangevoerd werden. Het gevecht had plaats op den 16 November, by Artes, waar Cabrera met geforseerde marschen getogen was. De opperbevelhebber der troepen van de Koningin, Generaal Manzano, 16 officieren, 500 soldaten, 600 geweren, 20 paarden en andere dingen meer vielen in zyne hand. Het overschot der kolonne, ten getalle van 300, redde zich met de vlugt.

Cabrera had onder zyne bevelen Borges, Marsal en de twee broeders Tristani. In den loop van veertien dagen, voor het gevecht, maakten de Montemolinisten meer dan 300 krygsgevangenen en veroverden meer dan 500 geweren en de forten Pradres, La Garriga, El Abi-bal, Cabra en Gerry.

Na de nederlaag van Manzano is Generaal Cordova, de Kapitein Generaal, naar Barcelona terug gekeerd en heeft, naar men zegt, terstond naar Madrid depeches gezonden om versterking te vragen.

Uit de European Times *van den 2 December.*

ITALIE. Het is op eene officiele wyze bekend gemaakt geworden, dat het gouvernement van Oostenryk het aanbod der bemiddelende mogendheden, om de conferentien ter bevrediging van Italië in Brussel te houden, aangenomen heeft. Deze aanneming was de laatste verrigting van het Ministerie van Wessemberg, en Prins Schwartzenberg, de nieuwe Minister, heeft dadelyk by zyne optreding die daad bekrachtigd en aan de Vertegenwoordigers der bemiddelende mogendheden te kennen gegeven : dat het zyn vurig verlangen was, om hoe eerder hoe liever in onderhandeling te treden.

De Heer Bastide maakte hierop de aanmerking : dat het raadzamer was te wachten, tot dat de President der Republiek zou gekozen zyn. Lord Palmerston stemde hierin.

De bemiddelende mogendheden zyn ook overeengekomen, dat de wapenstilstand verlengd zou worden gedurende den winter, en hebben dientengevolge Oostenryk zich doen verbinden om Venetie, gedurende dien tyd, noch ter zee, noch te land, aantevallen. Het Sardinische gouvernement heeft zich ook verbonden om den Admiraal Albini met de Sardinische vloot te Ancona op te houden.

NAPELS EN SICILIEN. Brieven van Napels van den 17 November vermelden dat op den vorigen dag een boodschapper van het britsche Ministerie van Buitenlandsche Zaken uit Londen was aangekomen met het ultimatum van de groote Mogendheden in de beslissing der zaak van Sicilien, welke door de Ministers van Frankryk, Rusland en Napels, in Londen is goedgekeurd geworden.

De inhoud van die beslissing was nog niet bekend ; intusschen ging de koning voort oorlogs toebereidselen te maken.

De Sicilianen waren zeer verbitterd tegen den koning en verklaarden geene voorwaarden van zynentwege te zullen aannemen. Calabrië verkeerde ook in een zeer onrustigen toestand ; er waren troepen van Napels naar die provintie gezonden.

De stad Napels zelve was zeer slecht bewaakt ; onophoudelyk werd er in de straten geroofd en gemoord, zoo dat niemand zich des avonds uit het huis durfde wagen. De policie hield zich uitsluitelyk bezig met de geheime genootschappen gadeteslaan en staatkundige misdadigers te arresteren, zoo dat de dieven en moordenaars onbetwist in het bezit der stad gelaten werden.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 12 January 1849.

ALZOO het Bestuur dezer kolonie aan den lands-slaaf ANDRIES, zoon van ANNA MARIA GOELOE, zal verleenen *Brieven van Manumissie*, zoo is het, dat de Heer Gouverneur ad-interim goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op den gemelden slaaf mogt sustineren, optereopen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte Brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris a. i.,
J. SCHOTBORGH Hz.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 12 January 1849.

ALZOO de persoon van *CHEVALIER MADURO*, alhier woonachtig, zich by rekwest aan den Heer Gouverneur ad-interim heeft geadresseerd met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor den hem in eigendom aankomenden slavenjongen genaamd JOHANNES LEOPOLD, oud 8 dagen, zoon van MARIA MATHILDA; zoo is het, dat de Heer Gouverneur ad-interim goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op den gemelden slavenjongen mogt sustineren, optereopen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte Brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris a. i.,
J. SCHOTBORGH Hz.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 12 January 1849.

NAMENS den Heer Gouverneur a. i. wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 20 dezer, als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 17½ Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een Once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris a. i.,
J. SCHOTBORGH Hz.

ADMINISTRATIE van FINANCIEN.

KENNISGEVING.

OP 's Ryks Etablissement Plantersrust, ter verkoop aanwezig zynde

2 *Ossen en* 7 *Koeijen*,

zoo worden de genen, die daarin gading hebben, verzocht zich ter opgemelde Administratie van Financien te vervoegen, alwaar zoo omtrent den prys als aangaande de conditien van verkoop, de noodige inlichtingen kunnen verkregen worden.

Curaçao den 12 January 1849.
De Administrateur van Financien,
H. KIKKERT.

OPROEPING.

DE belastingschuldigen aan Grondeigendommen, Hypotheken en Slaven en aan het Personeel en Mobilair en de Contribuabelen aan het fonds tot instandhouding der Schuttery, over het vierde of laatste kwartaal 1848, alsmede de belastingschuldigen aan Huisbedienden en alle andere debiteuren aan landsmiddelen en regten over het afgeloopen jaar, worden hierby opgeroepen en aangemaand, om het verschuldigde in den loop dezer maand te komen voldoen, ten einde alle regtsmiddelen, die, by wanbetaling tot inning derzelve zullen moeten gebezigd worden, te vermyden.

Curaçao den 12 January 1849.
De Koloniale Ontvanger,
WILLEM PRINCE Jr.

KENNISGEVING.

DE ondergeteekende, Betaalmeester by het Pensioen fonds alhier, brengt hierby ter kennis van degenen, die uit het voornoemde fonds worden gepensioneerd, dat zy hun pensioen over het verloopen 4de kwartaal 1848, op aanstaanden Dingsdag en Woensdag, den 16 en 17 dezer, ten zynen kantore binnen het fort Amsterdam, zullen kunnen ontvangen.

Curaçao den 12 January 1849.
De Betaalmeester voornoemd,
WILLEM PRINCE Jr.

E. BEAUJON, Weduwe K. VAN EEKHOUT, A. BEAUJON, P. I. BEAUJON, E. BEAUJON, gehuwd met J. DAM, gevolmagtigde van haren echtgenoot, J. E. RAVEN, Weduwe J. H. BEAUJON, als moeder en voogdes van hare minderjarige kinderen, J. P. QUAST nom. ux. en W. H. LOHMAN nom. ux. van de E. A. Regtbank dezer kolonie, op den 9 dezer maand, brieven van beneficie van inventaris verkregen hebbende, ter aanvaarding onder dat voorregt van den boedel en de nalatenschap van wylen Mevrouw M. J. BEAUJON, Weduwe D. BEEVERS, waarin zy by testament dd. 11 November 1844 tot erfgenamen benoemd zyn,

DAGVAARDEN

Alle bekende en onbekende schuldeischers der bovengemelde nalatenschap, en alle anderen, die vermeenen mogten daarby belang te hebben,

Tegen Maandag den 22 dezer, des morgens te tien uren ter rolle van Heeren Commissarissen uit de Regtbank,

Om te komen aanhooren den eisch tot bekrachtiging der voorzeide brieven, daarop te antwoorden en verder voort te procedeeren als naar styl; alles met de kosten ofte etc.

Curaçao den 11 January 1849.
Mr. J. H. BEAUJON,
Advokaat.

Aldus gepubliceerd binnen het fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao dato utsupra.

De beëedigde Klerk by den Deurwaarder en Geregtsbode,
A. MADURO.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekende in kwaliteit als Executeur in den boedel en de nalatenschap van wyle *REINITA THEODORA SENIOR*, zal, op den 31 dezer maand, vóór het Weeskamers gebouw in de Breede Straat alhier, doen verkoopen:

EEN HUIS, No. 237, gelegen aan de Overzyde der haven in de Conscientie Steeg, alsmede *DRIE SLAVEN, EENIGE MEUBELEN en EENIG GOUD en ZILVERWERK.*

Curaçao den 12 January 1849.
WILLEM PRINCE Jr. qq.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

Jean Freemel.	Madame Lamy.
M. A. Jesurun.	Catalina Pinedo.
Sarah I. Fonseca.	Margaretha Elisabeth Huybrechts.
E Edwards.	

Curaçao den 12 January 1849.
De Commis, belast met de post-directie,
JOHN C. GAERSTE.

C U R A Ç A O.

Vaartuigen in- en uitgeklaard in de laatste acht dagen.

INGEKLAARD.

Jan. 5 zw. golet Laura, E. Simmons, St. Thomas.
—— 6 ned. golet Augustina, J. Jones, Rio Hacha.
—— 8 ven. golet Eleogária, J. B. Crison, Capana.
—— — am. brik Carryl, J. L. Shackbord, Demerary.
—— — am. brik Meteor, J. H. Smith, St. Thomas.
—— 10 ven. bark Resolucion, C. Hart, Bonaire.
—— — ned. golet Aurora, C. M. de Haseth, Bonaire.
—— — ven. golet Active, M. Torres, St. Jago de Cuba.
—— 11 ven. golet Emma, J. A. Helfertsz, Pto. Cav.
—— — ned. golet Paciencia, D. L. Henriquez, Coro.
—— — ned. golet Victoria, D. Lopez, Coro.

UITGEKLAARD.

—— 5 ned. golet Maria, J. Boom.
—— 6 ned. golet Aurora, C. M. de Haseth.
—— — ned. kofsch. Hunderen, K. Ouwehand.
—— 8 ven. golet Venus, J. Johnson.
—— — ven. golet Eleogária, J. B. Crison.
—— 9 ned. golet Helena, F. de Jongh.
—— — ven. bark Bonaire, J. Suarez.
—— 10 am. schip Ganges, W. Hammond.
—— — zw. golet Laura, E. Simmons.
—— 11 ned. golet Victoria, D. Lopez.

Verleden Maandag, den 8 dezer, is de Fransche Korvet L'EMBUSCADE, Kommandant T. PENANROS, uit deze haven naar Sto. Domingo vertrokken.

Eenige byzonderheden van den volksopstand in Rome, ontleend aan de *European Times* van den 2 December.

Na den moord van den Heer Rossi, op den 15, was alles stil tot in den avond, toen groepen van burgers en militairen, onder elkander, met brandende fakkels de straten doorwandelden zingende "Benedetta quella mano che il tiranno pugnalo" (gezegend zy de hand, die den tyran doorstoken heeft.)

De moord van den Heer Rossi is gepleegd, toen hy uit zyn rytuig stapte en in de zaal der vergadering wilde gaan. Op dat oogenblik werd hy door de aldaar verzamelde menigte uitgejouwd, die tot dat einde expresselyk aldaar was byeen gekomen. Hy bejegende die volksmenigte met kleinachting, en een man liep uit den hoop en doorstak hem met een mes in de keel. De moordenaar verdween wederom onder den hoop volks en bleef onbekend.

Gedurende den nacht waren de hoofden des opstands druk bezig alles voortebereiden voor eene demonstratie op den volgenden dag. In den morgen van den 16 begon het volk zich te verzamelen op het plein del Popolo. De schutters en de militairen verbroederden zich met het volk. Er waren ongeveer 20,000 menschen byeen. Er werden gedrukte papieren onder de menigte verspreid, bevattende hoofdzakelyk deze vyf punten: 1. De afkondiging en aanneming van de Italiaansche Nationaliteit. 2. De byeenroeping van eene Constituerende Vergadering en de bewerkstelling van een bondgenootschap. 3. Het in werking brengen van het aangenomene voorstel van den oorlog voor onafhankelykheid, in de kamer van gedeputeerden. 4. Het aannemen van het Programma van Mamiani in deszelfs geheel. 5. De Ministers, die het vertrouwen van het volk bezitten: Mamiani, Sterbini, Cambello, Salicetti, Fusconi, Lunati, Sereni en Galletti.

Het voorgewende oogmerk van het volk was om met deze vorderingen op eene Constitutionele wyze naar de Kamer van Gedeputeerden te gaan; doch de volkleiders ziende dat de menigte te groot was en verscheidene gedeputeerden zich onder de menigte bevonden, hieven den kreet aan om naar het paleis van den Paus optetrekken. Dit geschiedde, en te een ure verschenen de leden van de kamer aan het hoofd van den optogt en zonden de vyf punten aan Z.H. Omstreeks 10 minuten daarna verscheen de afgetredene president van den Minister Raad, de Kardinaal Soglia, en gaf aan de deputatie te kennen, dat Z. H. het onderwerp in overweging zou nemen.

Dit antwoord werd aan het volk bekend gemaakt. Er volgde een algemeen gemor; men was er niet mede tevreden en vorderde dat de deputatie voor Z. H. mogt verschynen. Dit werd toegestaan, en omstreeks een kwartier uurs daarna verscheen de Heer Galletti, ex-minister van Politie, aan het balkon en maakte het volk bekend dat Z. H. op eene stellige wyze geweigerd heeft hun verzoek toetestaan en verklaard "dat hy zich geene wetten zal laten voorschryven!"

Te 2 ure des namiddags bevond de Paus zich in een zeer hagchelyken toestand. Al de toegangen van zyn paleis waren versperd door een digten drom krygsvolks, en daar men deze omstandigheid niet vooruit berekend had, bevond zich er niet meer dan een klein detachement Zwitsersche troepen op de wacht. Een der schildwachten werd door het volk ontwapend en daarop vatte de wacht post voor de poorten van het paleis, met geveld geweer, gereed met het eerste teeken vuur te geven.

Van de binnen straten kwam er volk aan met ladders, om het paleis te bestormen. Er werden rytuigen en wagens aangebragt en geplaatst binnen den afstand van een geweerschot, om de aanvallers in hunne onderneming te beschutten. Het geroep "te wapen, te wapen," werd alom gehoord, en hier en daar vielen er geweerschoten. Er werden takkebossen opgehoopt vóór een der poorten, en het volk stond gereed om den brand er in te steken, doch werd door een levendig musketten vuur der Zwitsersche troepen genoodzaakt terug te deinzen.

De belegeraars begonnen intezien dat men voornemens was een hardnekkigen wederstand te bieden, doch vertrouwden het paleis stormenderhand te bemagtigen, of dat hetzelve door aanhoudende aanvallen tot overgave kon gedwongen worden.

De alarmtrom werd door de stad geslagen en de verspreide groepen van linietroepen en Carabiniers kwamen de aanvallers versterken. Hier en daar werden tegen de vensters geschoten, en dit vuur werd behoorlyk beantwoord. De posten buiten het paleis werden, de een na den ander, door het volk gevangen genomen; de wacht binnen hetzelve werd dien ten gevolge zeer zwak.

De klokken toren van S. Carlina, welke het gebouw bestrykt, werd door het volk bezet. Van achter de standbeelden van Castor en Pollux verschanstten zich de scherpschutters. Te 4 ure des namiddags trof een kogel den Secretaris van Z. H., den Heer Palma, in het voorhoofd. Een kogel drong tot in het vertrek, waarin de Paus zich bevond.

Aangezien meer dan 6000 man troepen, van alle soorten, het kleine garnizoen Zwitsersche troepen tot overgave niet konden dwingen, werden er twee zes ponders op het tooneel gebragt en tegen de groote poort ge-

rigt. Men wilde vooraf echter onderhandelen, en tot dat einde werd een wapenstilstand bevolen en eene deputatie gezonden om den Paus te spreken. Z. H. liet de deputatie voor hem verschynen; zy vorderde de inwilliging van de opgemelde 5 punten en verklaarde dat zy den Paus een uur tyds wilde geven om er over te beraadslagen, en dat, wanneer dezelven niet aangenomen wierden, alsdan het voornemen van het volk was om het Paleis stormenderhand te bemagtigen, en al de genen, die in hetzelve gevonden worden te vermoorden met de eenige uitzondering van den Paus zelf.

Pius IX. aarzelde toen niet langer en liet Galletti by zich roepen, met wien hy tot omstreeks 7 ure bleef raadplegen, op welk tydstip de benoeming van het nieuwe Ministerie formeellyk aan het volk bekend gemaakt werd.

Mamiani voor de Buitenlandsche zaken—Galletti, Binnenlandsche zaken en Policie—Lunati, Finantien—Sterbini, Handel en Publieke werken—Cambello, Oorlog—Rosmini, Publiek onderwys en President van den Raad.

In den vroegen morgen van den 17 brak het volk de barricades af, welke to Montecavallo waren opgerigt. De poorten van het Paleis waren gesloten. Te 8 ure gaf de burgerwacht, waarvan sommigen gewapend en anderen ongewapend waren, hun voornemen te kennen om de zwitsersche troepen te ontwapenen. Eene deputatie verscheen voor den Paus om Z. H. zulks te kennen te geven. De Paus gaf toe dat de zwitsersche troepen mogten capituleren, onder voorwaarden dat hun leven gespaard moesten worden; deze voorwaarden door het volk aangenomen zynde, zoo werden de Zwitsersche troepen ontwapend.

Te 9 ure nam de burgery bezit der poorten van het paleis, en de Paus kwam toen onder hunne bescherming.

Z. H. is als het ware in zyn paleis opgesloten en geheel verlaten door zyne vrienden en raadgevers. Noch de staf der troepen, noch de stoet der edellieden, noch de voorname kerkvoogden kwamen hem in die omstandigheid bezoeken; alleen de gezanten van de mogendheden kwamen voor een korten tyd op het paleis en vonden alleen de kardinalen Antonelli en Soglia by hem.

Z. H. zou verklaard hebben: dat genoopt geworden zynde zyne wacht weg te zenden en in derzelver plaats onbekenden te nemen, hy door geen ander invloed geleid wordt, dan door het gevoel om bloedvergieting voor te komen; doch voor het aangezigt van gansch Europa verklaart hy: dat hy geen deel zou nemen in het nieuwe door het volk daargestelde Bestuur, en volstrekt verboden heeft gebruik te maken in de gouvernements geschriften van zynen naam en van den gewonen styl van "Ingevolge het welbehagen van Zyne Heiligheid."

Zoodra de Paus ingewilligd had om het Ministerie te veranderen en de door de democraten voorgeschrevene voorwaarden aantenemen, werd aan het volk bekend gemaakt dat, wanneer het zich stil wilde houden, de Heer Galletti als dan zou komen om te verkondigen wat in het paleis voorgevallen was.

Alle geweld hield met eens op en de stilte herstelde zich dadelyk. De Heer Galletti verscheen toen op het balkon en kondigde het volk aan dat Z. H. het aan de Wetgevende Kamers zou overlaten om hunne vorderingen in overweging te nemen, en dat een nieuw Ministerie was benoemd geworden; hierby voegende: dat alle haat en wraakzucht tegen de zwitsersche troepen ophouden moesten; dat zy in het oog moesten houden dat menige dapperen dezer natie in de zaak van Italie te Vicenza gestreden hebben. Hy verzocht tevens de nationale gardes naar huis te gaan en beval de troepen naar hunne kazernen terug te keeren.

Kort na dat deze kennisgeving algemeen bekend werd, defileerden de troepen in el Corso, welke prachtig geillumineerd was.

De Nationale Volks Klub vergaderde in den avond te half zes ure en er werd ter zake van de publieke rust en veiligheid de volgende proclamatie afgekondigd:

"*Aan het volk van Rome!*

"Het land verkeert in het grootste gevaar; onze grond is door het bloed onzer burgery bezoedeld geworden; in dit hagchelyke tydstip is het de pligt van alle weldenkende burgers om hunne dienst te wyden aan de veiligheid van het publiek. De Volks Club neemt op zich de gewigtige verantwoordelykheid, om voorloopig de noodige maatregels te nemen, tot verzekering van het leven, de eer en de eigendommen der Romeinen, en om de orde te handhaven tot tyd en wyle het gouvernement zal gevestigd zyn.

"Dientengevolge wordt ter kennis van het volk gebragt, dat het middenpunt der verrigtingen is de zaal van het Volks Club op het paleis van Fiano. Alle weldenkende burgers worden hierby uitgenoodigd om de maatregels, welke door dat middenpunt uitgevaardigd worden, te eerbiedigen en die te beschouwen als de ware en volstrekte wil van het volk.

"Volks Club, in den avond van den 16 November 1848."

De berigten van Rome liepen tot den 20 November, en vermeldden dat op die dagteekening de rust geheel en al in Rome hersteld was. De Paus was niet uit het paleis gegaan; Z. H. heeft het nieuwe Ministerie geinstalleerd en scheen de nieuwe orde van zaken toegedaan te zyn.

Het nieuwe Ministerie heeft bevelen gegeven om de wapens, welke aan de zwitsersche troepen behooren en in het paleis bewaard worden, van daar te vervoeren.

Op bevel van den Paus wordt het kasteel van St. Angelo door de linie troepen en de burgery bezet.

Eene mobiele burgerwacht van 1000 man wordt opgerigt, om met de troepen, welke van Vicenza terug gekomen zyn, dienst te doen.

Op gezag van brieven van Rome, van den 18 November, wordt berigt, dat Prins van Canino, de zoon van Lucien Buonaparte, aan het hoofd is der zamenzwering, welke den dood van den Heer Rossi en de omverwerping des pausselyken Bestuur ten gevolge heeft gehad.

Deze prins moet een zeer hartstogtelyk mensch zyn. Hy was steeds het vereenigings punt van al de woelige geesten in Italië. Hy heeft den opstand in Toskanen te weeg gebragt en de hand gehad in de bewegingen om het volk van Piedmont tegen den koning van Sardiniën in opstand te brengen.

Op den 28 November werden de Ministers van Frankryk in de nationale vergadering geinterpelleerd over de zaak van Italië. De Heer Bixio verlangde te weten in welken toestand de Anglo-Fransche bemiddeling zich bevond. Hy wektte by die gelegenheid de aandacht der vergadering op de geruchten, welke ontvangen waren, en op hetgeen in Rome voorviel, en verklaarde dat de demagogische party er den oorlog tegen de vryheid voerde. "Men is begonnen," zeide hy, "met een laaghartigen moord en geeindigd met eenen aanval tegen Z. H. den Paus."

De Heer Cavaignac antwoordde hierop, dat de gebeurtenissen in Weenen den spoedigen voortgang van de bemiddeling verhinderd hebben, doch dat dezelve thans met de grootste werkzaamheid voortgezet wordt.

Betreffende de gebeurtenissen in Rome, zeide hy: dat zoodra de tyding er van bekend was het fransche gouvernement onverwyld 3,500 man troepen van Marseille en Toulon naar Civita Vecchia gezonden heeft. Vervolgens zeide hy: dat de Heer de Courcelles reeds uit Parys naar Rome als Buitengewoon gezant vertrokken is. Daarop las hy de aan denzelven gegevene instructien voor, bevattende in substantie de volgende bevelen:—Om den persoon van Z. H. in bescherming te nemen en zyn vertrek naar Frankryk, wanneer het noodzakelyk is, te bevorderen.

Ten slotte stelde hy voor om de beraadslagingen over de zaken van Italië tot den volgenden Donderdag uittestellen, als wanneer hy hoopte beter over de gebeurtenissen ingelicht te zullen zyn.

Naar luid van de *European Times* genoot Parys, na de woelingen, welke in de week te voren plaats hadden, eenige rust. Het gouvernement verkeerde echter in de grootste vrees voor de dagen, waarop de verkiezing van den President moet plaats hebben; deze beginnen met den 10 December.

De debatten in de Nationale Vergadering over het gehouden gedrag van Generaal Cavaignac, gedurende de Juny dagen, zyn afgeloopen met de volkomene overwinning van het opperhoofd der Uitvoerende Magt en der beschaming van zyne tegenparty.

Na geluisterd te hebben naar de door den Heer Barthélémy St. Hilaire tegen den Generaal Cavaignac ingebragte beschuldigingen, en naar de daarop gevolgde welsprekende, manmoedige en overtuigende regtvaardiging van Generaal Cavaignac wegens zyn gehouden gedrag, en vervolgens naar de door den Heer Garnier Pages ingebragte beschuldigingen tegen hem wegens onerkentelykheid, en zyn kort antwoord hierop, ging de Vergadering, op voorstel van den Heer Dupont de l' Eure, tot stemming over en verklaarde met 503 tegen 34 stemmen: dat Generaal Cavaignac zich verdienstelyk jegens zyn land gemaakt heeft.

Generaal Cavaignac heeft drie uren lang gesproken. Hy is door zyn gehouden gedrag in die gewigtige gelegenheid grootelyks in het publieke gevoelen gestegen. Zelfs zyne vyanden kennen hem verdiensten toe en verklaren "dat hy voortaan eene plaats in de Vergadering moet hebben, niet alleen als krygsman, wien het geluk dient, maar ook als staatsman, bekwaam om zich een weg te banen door de kracht van zynen geest."

Onder de genen, die ten gunste van het voorstel van den Heer Dupont de l'Eure, namentlyk het voorstel ten gunste van Generaal Cavaignac gestemd hebben, worden geteld: de Heer François Arago, lid van de Uitvoerende Commissie; de Heeren Carnot, Flocon, en Trelat, Ministers onder de Uitvoerende Commissie; Generaal Changarnier, en de Heeren de Remusat, de Tocqueville, de Mornay, de Tracy, de Larochejaquelein, de Falloux, enz.

De 34, die tegen hem gestemd hebben, bestaan bykans geheellyk uit de heethoofdigen van de Berg en Socialistische party, by wie echter by deze gelegenheid de Heer Victor Hugo, Generaal Baraguay d'Hilliers, President van de Club der Rue de Poitiers, en Lucien Murat zich gevoegd hebben. De overige familie van Buonaparte stemden niet mede; zoo ook de Heeren Thiers, Odillon Barrot, Molé, Dupin, Montalambert, Leon de Malleville, Jules Favre, Berryer, Lammenais, Ledru Rollin, Garnier Pages, Barthélémy St. Hilaire en Leon Faucher.

De dadelyke uitwerking van deze behaalde zege door Generaal Cavaignac was de terugtrekking van den Heer de Lamartine van de mededinging naar het Presidentschap.

Naar men wil heeft de party van de Orleans getracht zich te gewissen der gevoelens van de leden der familie Orleans. De Hertogin van Orleans is tegen de verkiezing van Prins Louis. Lodewyk Philips is hevig tegen die van Cavaignac en zag liever Prins Louis tot die waardigheid verheven. De Prins d'Aumale deelt het gevoelen van den Ex-Koning. De Hertog van Nemours en de Prins van Joinville zyn van hetzelfde gevoelen. Men wist niet hoe of de Hertog van Montpensier er over dacht.

De Heer Guizot is zeer ten gunste van Generaal Cavaignac. Men haalt een brief aan, waarin hy zou geschreven hebben: dat zyne hand verlammen mogt eer hy den naam van Prins Louis schreef.

Van Berlyn liepen de berigten tot den avond van den 28 November. Op dat tydstip werd de rust nog volkomen gehandhaafd; de krygswetten werden niet meer met diezelfde gestrengheid toegepast. Te Brandenburg werden de toebereidselen voor de Zittingen van de Nationale Vergadering met den grootsten spoed voortgezet. Het door traliewerk afgeslotene gedeelte van den Dom wordt daartoe ingerigt en de banken en stoelen der Vergadering worden van Berlyn gebragt.

Al de pogingen, welke aangewend zyn geworden om eene schikking tusschen het gouvernement en de oppositie party in de Nationale Vergadering te bewerken, zyn vruchteloos gebleven. Het Ministerie blyft in deszelfs voornemen volharden om de vergadering te Brandenburg byeen te roepen. Men twyfelde echter zeer dat er eene wettige meerderheid zou erlangd worden, want 168 gedeputeerden hebben zich verbonden Berlyn niet te verlaten.

Den 27 was bepaald, als de dag, waarop de Zittingen te Brandenburg zouden geopend worden. Het gedeelte der leden van de Nationale Vergadering, die naar Brandenburg gegaan zyn, opende de zitting te 10 ure 's morgens. Er was echter geen genoegzaam getal leden om eene vergadering uittemaken; men moest derhalve de zitting verdagen, na dat de Ministers verklaard hadden dat na verloop van een of twee dagen eene koninklyke boodschap zou publiek gemaakt worden

Prins Lieven, Adjudant van den Keizer van Rusland, heeft aan Prins Windishgrätz het Groot Kruis der Orde van St. George en aan den Ban Jellachich dat der Orde van Wlademir gezonden, vergezeld van een eigenhandigen brief des Keizers, uitdrukkende hoogstdeszelfs bewondering over hunne dapperheid en bezadigdheid by de inneming van Weenen.

ZWITSERLAND. In de Keulsche *Neue Rheinische Zeitung* van den 20 November, in eene correspondentie van Berne, wordt gemeld, dat het Centrale Uitvoerende Bewind van Duitschland den oorlog tegen Zwitserland verklaard heeft. Het wordt tevens in de Courant van Keulen beweerd, dat eene troep Duitsche soldaten het grondgebied van Zwitserland geschonden heeft.

De Planeet Le Verrier.

De groote gebeurtenis, welke gedurende een paar maanden de wetenschappelyke wereld bezig houdt, is de aanval van een beroemd Natuurkundige, den Heer Babinet, tegen het bestaan van de planeet Le Verrier (Neptunus), en de redetwist, tot welke deze bewering in de akademie van wetenschappen te Parys aanleiding gegeven heeft.

Alvorens hieromtrent verder uitteweiden, zal het welligt niet ongepast zyn in het kort de omstandigheden te herinneren, welke de ontdekking dezer planeet, wier bestaan thans betwist wordt, vergezelden, ten einde alzoo beter het vraagstuk van deszelfs juiste standpunt te kunnen beoordeelen.

De sterrekundigen hadden sedert een geruimen tyd in den loop van de planeet Uranus onregelmatigheden opgemerkt, van welke niemand zich rekenschap wist te geven.

Omstreeks het midden van 1846 deelde de Heer Le Verrier aan het instituut mede, dat een aantal berekeningen en onvermoeide studien hem er toe gebragt hadden om aantenemen, dat deze onregelmatigheden slechts het gevolg konden zyn van de aantrekkingskracht, die op de planeet Uranus, op eenen bepaalden afstand van haren loopbaan, werd uitgeoefend door een tot nog toe onbekend hemelligchaam, van hetwelk hy aanvankelyk slechts de toenaderende grootte en afstand van de zon kon bepalen, en dat, wanneer eenmaal het bestaan dier planeet werd aangenomen, de afwykingen van Uranus gemakkelyk te verklaren waren; hy ging zelfs zoo verre van het juiste standpunt aan den hemel aantewyzen, waar men dit nog onbekende hemelligchaam zoeken en ongetwyfeld eens vinden moest. Men begrypt gemakkelyk welke verbazing deze bewering in den beginne moest veroorzaken.

De wyze van redeneren en de daaruit ontleende besluiten van den jongen sterrekundige stelden echter eene te onzekere daadzaak daar, dan dat dezelve niet zeer vele ongeloovigen zouden gevonden hebben. Maar deze ongeloovigheid werd weldra door een bewonderende geestdrift vervangen, toen het bekend werd, dat de Heer Galle aan het observatorium te Berlyn, op den 23 September 1846, in de, door den franschen sterrekundige aangeduide hemelstreek eene planeet ontdekt had die byna aan al de, reeds door dezen kenbaar gemaakte, eigenschappen beantwoordde.

Van dat tydstip af begonnen de regtstreeksche waarnemingen, die met geestdrift en volharding werden voortgezet, om de uitgebreidheid, afstand, loopbaan en lengte van de nieuw ontdekte planeet, die men na lang redetwisten en om redenen hier van geen belang, den naam van Neptunus gaf, te bepalen.

Gedurende twee jaren waren deze waarnemingen yverig voortgezet en eenige geringe dwalingen, die niets op de verdienste des Heeren Le Verrier afdongen, aangewezen, toen in de zitting der akademie van wetenschappen te Parys van den 21 Augustus ll., de Heer Babinet eene nota voorlas, waarvan de hoofdinhoud was, dat aan de idenditeit der planeet Neptunus met de theoretische planeet van den Heer Le Verrier, die volgens de berekeningen van dien Heer zoo volkomen de afwykingen van de planeet Uranus verklaarde, door niemand meer geloof gehecht werd, dewyl het verbazende verschil in grootte, omloopstyd, afstand van de zon en zelfs lengte, met uitzondering van op het tydstip der ontdekking door den Heer Galle en kort däár vóór en na, tusschen de planeet Neptunus en de theoretische planeet van den Heer Le Verrier, die ten eenemale onmogelyk maakte.

Een groot aantal letterkundige en wetenschappelyke tydschriften omhelsden dadelyk en hartstogtelyk de bewering van den Heer Babinet, en weldra regende het bittere en weinig edelmoedige scherts op den Heer Le Verrier.

Wat ons aangaat, wy betuigen dat het ons innig leed zou gedaan hebben indien de bewering van den Heer Babinet buiten tegenspraak geweest ware. De wetenschap zou er eene der grootste en edelste veroveringen, waarop het menschelyk verstand zich mogt verhoovaardigen, door verloren hebben.—Wy zagen dus met vurig verlangen het antwoord van den Heer Le Verrier te gemoet.

Dit antwoord is gekomen en zoo beslissend geweest, dat de Heer Babinet gedwongen werd één voor één zyner beweringen, ten opzigte van onnaauwkeurig waargenomene daadzaken, intetrekken en zich van dwaling te laten overtuigen.

Diens nota van den 21 Augustus ll. in welke wy, zelfs voor dien vermaarden geleerde, slechts verschoonbare dwalingen willen zien, is dus voor den Heer Le Verrier de oorzaak van eene nieuwe zegepraal geweest.

Wy zullen de nota van den Heer Babinet niet ontleden; in dezelve spreekt hy de rigting, grootte en afstand, door den Heer Le Verrier voor de later ontdekte planeet, vroeger bepaald, als in stryd met de nu bewezene tegen; wy moeten dus zien wat daarvan aan is.

Herinneren wy ons intusschen dat de Heer Le Verrier, toen hy den stand zyner planeet aanwees, deze nooit gezien had, en dat de grondregelen, welke hem in zyne berekeningen ten dienste stonden, slechts tot op een tiende na, naauwkeurig zyn.

Het zou dus zeer natuurlyk geweest zyn, indien deze zelfde onnaauwkeurigheid terug werd gevonden in de standen, die hy door dezelve voor de planeet Neptunus gevonden had; welnu, al zyne dwalingen ten dien opzigte zyn minder; de grootste bedragen slechts een dertiende, en zy verminderen somtyds tot op een zestiende. De Heer Le Verrier begint met te betoogen, dat hy den stand van Neptunus door middel van de afwykingen der planeet Uranus, bepaald heeft. Op het oogenblik, dat die afwyking plaats vindt, kan hy dus het juiste standpunt van het aantrekking uitoefenende hemelligchaam bepalen; doch hy kan dit niet meer, wanneer die afwyking geen plaats heeft. Voorts is de aantrekking van het eene hemelligchaam op het andere, op een gegeven tydstip, slechts afhankelyk van deszelfs grootte en stand aan den hemel. De rigting, in welke Neptunus zich bevindt, haar afstand van de zon en hare grootte zyn dus de drie hoofdzaken, welke men uit de afwykingen van Uranus heeft *kunnen* afleiden.

Dit aangenomen zynde beredeneert de Heer Le Vervier de eerste twistvraag, te weten: "Bevat de voor de planeet Neptunes aangegevene rigting, op eenig ander tydstip dan dat der ontdekking, eene grove dwaling?" Om haar optelossen legt hy der Academie eene kaart voor, die de verschillende standen van de theoretische en van de wezentlyke Neptunus aanwyst, zynde die der laatste aan een geleerd vreemdeling, den Heer Walker, ontleend. Welnu, uit deze kaart blykt het, dat in vyfenzestig jaren tyds de standen der theoretische en wezentlyke planeet slechts een vyfentwintigste gedeelte van den cirkelomtrek, dus ongeveer 6°, 32′, 44″ verschillen.

Wanneer men nu tot zulk een resultaat gekomen is door middel van gegeven bekenden, die slechts tot op een tiende na naauwkeurig zyn, en daarby weet dat Neptunus slechts gedurende dertig jaren eenen merkbaren invloed op Uranus uitoefent, kan dan een dusdanig verschil verbazend genoemd worden?

Dit is zoo klaarblykelyk ongegrond, dat de Heer Babinet gedurende dezelfde zitting heeft moeten bekennen dat hy, toen hy van verbazend groote dwalingen sprak, die niet berekend had, en dat hy dezelve veel grooter geloofd had, dan zy werkelyk bleken te zyn. Gelooven, wanneer men van wis en sterrekunde, twee by uitstek naauwkeurige wetenschappen spreekt!

Tweede vraag: "Is de dwaling ten opzigte van den afstand van de zon verbazend groot?" De invloed van Neptunus op Uranus begint in 1812 en eindigt in 1842. In 1812 begaat de Heer Le Vervier eene dwaling van een veertiende, in 1822 en 1832 van een zestiende en in 1842 van een dertiende. Nu zou deze dwaling, zelfs wanneer zy een tiende bedragen had, op grond van hetgeen wy vroeger ten opzigte van de onnaauwkeurigheid der hulpmiddelen zeiden, niet als dwaling te noemen geweest zyn.

De rigting te vinden was de hoofdzaak en tevens het moeijelykste. Ten opzigte van deze had niets eene dwaling kunnen vergoeden, doch met een verschil in den afstand is dit geheel anders. Eene dwaling ten opzigte van den afstand wordt door eene dwaling in de grootte hersteld. En dit is wezentlyk het geval geweest. Ik heb, zeide de Heer Le Verrier, Neptunus een weinig te ver geplaatst, dit is waar, maar ik heb haar ook een weinig te groot gesteld. Ik had haar wat digter by kunnen plaatsen, indien ik haar slechts iets kleiner genomen had, en dit brengt ons tot de derde twistvraag.

"Bestaat er in de grootten der wezentlyke en theoretische planeet een verschil, groot genoeg om te bewyzen dat deze niet dezelfde zyn?" Wy hebben gezegd dat de dwaling ten opzigte van den afstand natuurlyk die in de grootte moest ten gevolge hebben; welnu, indien men den tot resultaat verkregen versten afstand als waar aannam, dan zoude men nog slechts een verschil van minder dan een vyfde bekomen, en inderdaad een zoodanig verschil is daartoe niet groot genoeg. Maar welke zyn dan deze zoogenoemde verbazend groote dwalingen, die men het publiek voorhoudt en waarmede men hetzelve misleidt?

Om de ster Gamma, uit het beeld *de Maagd*, en onder haren invloed beweegt zich eene andere ster, aan welke de gedurende 117 jaren gedane waarnemingen van 1718 tot 1835, eenen zekeren elliptischen loopbaan toekenden. Eene latere waarneming van *tien* jaren was genoegzaam om deze eerste ellips optegeven en die door eene andere, wier oppervlakte vyf malen kleiner was, te vervangen. Zal men nu zeggen, dat de ster, die men voor 1835 waarnam, niet dezelfde is, welke men na dat tydstip waarneemt? De beide ellipsen werden door denzelfden sterrekundige, Herschell, waargenomen.

Wanneer men de verbeelding van het publiek wil opwekken, gebeurt het dikwyls dat men in postmylen een verschil uitdrukt, dat op eene wiskunstige wyze uitgedrukt, naauwelyks begrepen zou worden. Wil men weten waarhenen eene dusdanige, den sterrekundige onwaardige, handelwyze leidt?

Bessel heeft in een onschatbaar werk den afstand bepaalt van eene ster uit het beeld de Zwaan tot de aarde, en daarby het verschil aangetoond, dat men vreezen kan in de verkregene uitkomst te bestaan. Wel nu, breng dit verschil in postmylen over en gy zult spotten met een werk, dat de bewondering der gansche wereld verdient: de bedoelde onzekerheid bedraagt *slechts*..... 1,000,000,000,000,000,000 (zegge een *trillioen*) mylen.

Maar nog meer! Welke verbazend groote dwaling hebben niet Lacaille en andere beroemde sterrekundigen op die wyze begaan, in hunne berekening van den afstand der aarde tot de zon; die door middel van Mars, of door dat van den voorbygang van Venus voorby de zon, kan verkregen worden! Door middel van Mars heeft men nooit meer dan 32,271,000 mylen voor dien afstand kunnen vinden, en tot 1769 werd dit getal als onbetwyfelbaar zeker beschouwd. In 1769 echter vond men door den voorbygang van Venus 38,416,000 mylen voor dien zelfden afstand, en deze leverde dus slechts een *gering* verschil van 6,145,000 mylen, eene dwaling van byna een vyfde der op de eerste wyze verkregen afstand op.

In het kort dus, de rigting, afstand van de zon en grootte van Neptunus, de drie eenige zaken, die men van den Heer Le Verrier verwachten kon, zyne buiten alle verwachting naauwkeurig, en de Neptunus, die men gevonden heeft, verklaart even als die, welke de Heer Le Verrier zocht, naauwkeurig de afwykingen van Uranus.

Deze groote beschuldiging, van welke men zooveel ophef gemaakt heeft, zal dus in het niet terug zinken, waaruit zy nimmer had moeten te voorschyn treden.

Men kan zich moeijelyk den indruk verklaren, welke de Heer Le Verrier door deze zyne belangryke verhandeling, in welke hy al zyne lógica, groote geleerdheid en juist geplaatste geestigheid, met gepaste welvoegelykheid en waardigheid ten toon spreidde, op de academie te weeg gebragt heeft.—*Uit de Courrier des Etats Unis.*
